

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ❏ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האיש שנולדו בו מומין - אין כופין אותו להוציא	[ת"ק]									❏	■	מג
בד"א - במומין הקטנים, אבל במומין הגדולים - כופין אותו להוציא.	רשב"ג:									❏	■	עז
נולדו	רב יהודה תני:									❏	■	עז
היו.	חייא בר רב תני:									❏	■	עז
מ"ד נולדו, כ"ש היו, דקסברה וקיבלה מאן דאמר היו, אבל נולדו לא.											■	עז
בד"א - במומין קטנים, אבל במומין גדולים - כופין אותו להוציא	תנן, אמר רבן שמעון בן גמליאל:									❏	■	עז
בשלמא למ"ד נולדו, היינו דשאני בין גדולים לקטנים, אלא למ"ד היו, מה לי גדולים מה לי קטנים? הא סברה וקיבלה.										?		עז
כסבורה היא שיכולה לקבל, ועכשיו אין יכולה לקבל.										!	❏	עז
ואלו הן מומין גדולים?											^	❏
כגון ניסמית עינו, נקטעה ידו, ונשברה רגלו.	פירש רשב"ג:										!	❏
הלכה כרשב"ג	אתמר, ר' אבא בר יעקב אמר ר' יוחנן:									❏	■	עז
הלכה כדברי חכמים.	רבא אמר רב נחמן:									❏	■	עז
ומי א"ר יוחנן הכי?											■	עז
בכל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב, וצידן, וראיה אחרונה	והא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:									❏	■	עז
אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.											!	❏
ואלו שכופין אותו להוציא: מוכה שחין, ובעל פוליוס, והמקמץ, והמצרף נחושת, והבורסי, בין שהיו עד שלא נישאו ובין משנישאו נולדו ועל כולן אמר רבי מאיר: אע"פ שהתנה עמה, יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל, ועכשיו איני יכולה לקבל	[רבי מאיר]									❏	■	עז
מקבלת היא על כרחיה, חוץ ממוכה שחין, מפני שמקתו.	חכמים:									❏	■	עז
מעשה בצידון בבורסי אחד שמת, והיה לו אח בורסי, אמרו חכמים: יכולה היא שתאמר לאחיך הייתי יכולה לקבל, ולך איני יכולה לקבל.											○	❏
מאי בעל פוליוס?											^	❏
ריח החוטם.	רב יהודה אמר שמואל:										!	❏
ריח הפה.	במתניתא תנא:										■	❏
מתני איפכא, ומנה בה סימנא: שמואל לא פסיק פומיה מכוליה פירקין.	רב אסי:										■	❏
והמקמץ.												■
מאי מקמץ?												^
זה המקמץ צואת כלבים.	רב יהודה:										!	❏
מקמץ - זה בורסי?	מיתבי:										■	❏
ולטעמיך, תיקשי לך מתניתין:										?	?	עז
המקמץ, והמצרף נחושת, והבורסי:	[תנן]									■	?	עז
בשלמא מתניתין לא קשיא: כאן בבורסי גדול, כאן בבורסי קטן										!	?	עז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא לרב יהודה קשיא										♣		עז.		
תנאי היא										!	◇	עז.		
מקמין - זה בורסי	דתניא: [ת"ק]									♣	!	◇	עז.	
זה המקמין צואת כלבים.	יש אומרים:									♣	!	◇	עז.	
והמצרף נחושת, והבורסי.												עז. <		
מאי מצרף נחושת?											^	עז.		
חשלי דודי	רב אשי:									♣	!	◇	עז.	
זה המחתך נחושת מעיקרו.	רבה בר בר חנה									♣	!	◇	עז.	
תניא כוותיה דרבה בר בר חנה:											■	עז.		
איזהו מצרף? זה המחתך נחושת מעיקרו.	[תניא]										■ ■	עז.		
האומר איני זן ואיני מפרנס - יוציא ויתן כתובה.	רב:											■ ◇	עז.	
אזל ר' אלעזר אמרה לשמעטא קמיה דשמואל												○	עז.	
אכסוה שערי לאלעזר עד שכופין אותו להוציא, יכפוהו לזון ורב?	אמר: [שמואל]											♣ ◇	עז.	
אין אדם דר עם נחש בכפיה.	[רב]											! ◇	עז.	
כי סליק רבי זירא, אשכחיה לרבי בנימין בר יפת דיתיב וקאמר לה משמיה דרבי יוחנן												○	עז.	
על דא אכסוה שערין לאלעזר בבבל.	אמר ליה: [רבי זירא]											■	עז.	
אין מעשין אלא לפסולות	רב יהודה אמר רב אסי:											■ ◇	עז.	
כי אמריתיה קמיה דשמואל												○	עז.	
כגון אלמנה לכהן גדול, וגרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולמזור, אבל נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - אין כופין אותו	אמר: [שמואל]											♣ ■ ◇	עז.	
אפילו נשא אשה ושהה עמה י' שנים ולא ילדה, כופין אותו.	רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:											♣ ■ ◇	עז.	
אלו שכופין אותו להוציא: מוכה שחין, ובעל פוליוס	תנן:											■ ♣ ◇	עז.	
בשלמא לרב אסי - דרבנן קתני, דאורייתא לא קתני, אלא לרב תחליפא בר אבימי, ליתני: נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - כופין אותו												♣	עז.	
לא קשיא: הא במילי, הא בשוטי.	רב נחמן:											!	עז.	
(משלי כ"ט) בדברים לא יוסר עבד	מתקיף לה רבי אבא:											♣	עז.	
הא והא בשוטי, התם כי אמרה הוינא בהדיה - שבקינן לה, הכא אף על גב דאמרה הוינא בהדיה - לא שבקינן לה.	אלא אמר רבי אבא:											!	◇	עז.
והרי מוכה שחין, דאף על גב דאמרה הוינא בהדיה - לא שבקינן לה												♣	עז.	
חזין ממוכה שחין מפני שממקתו	דתנן:											■ ♣ ◇	עז:	
וקתני:												♣	עז.	
התם כי אמרה דיירנא בהדיה בסהדי - שבקינן לה, הכא אע"ג דאמרה דיירנא בהדיה בסהדי - לא שבקינן לה.												!	◇	עז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשרים וארבעה מוכי שחין הן, וכולן אמרו חכמים תשיש קשה להן, ובעלי ראתן קשה מכולן	תניא: אמר רבי יוסי, שח לי זקן אחד מאנשי ירושלים:											◇
ממאי הוי?												^
הקיו דם ושימש - הויין לו בנים ויתיקון, הקיוו שניהם ושימשו - הויין לו בנים בעלי ראתן.	דתניא:											!
לא אמרן אלא דלא טעים מידי, אבל טעים מידי לית לן בה.	רב פפא:											◇
מאי סימניה?												^
דלפן עיניה, ודייבי נחיריה, ואיתי ליה רירא מפומיה, ורמו דידיבי עילויה.												!
ומאי אסותיה?												^
פילא ולודנא, גירדא דאגוזא וגירדא דאשפא, וכליל מלכא ומתחלא דדיקלא סימקא, ושליק להו כהדי הדדי, ומעייל ליה לביתא דשישא, ואי לא איכא ביתא דשישא מעייל ליה לביתא דשב לבני ואריהא, ונטיל ליה תלת מאה כסי על רישיה עד דרפיא ארעיתא דמוחיה, וקרע למוחיה, ומייתי ארבע טרפי דאסא ומדלי כל חד כרעא ומותיב חד, ושקיל בצבתא וקלי ליה, דאי לא - הדר עילויה.	אביי:											!
הזהרו מזבובי של בעלי ראתן.	מכריז רבי יוחנן:											◇
רבי זירא לא הוה יתיב בזיקיה.	[רבי זירא]											◇
רבי אלעזר לא עייל באהליה.	[רבי אלעזר]											◇
רבי אמי ורבי אסי לא הוו אכלי מביעי דההיא מבואה.	[רבי אמי ורבי אסי]											◇
רבי"ל מיכרך בהו ועסיק בתורה, אמר: (משלי ה') אילת אהבים ויעלת הן - אם הן מעלה על לומדיה, אגוני לא מגנא?	[רבי"ל]											◇
כי הוה שכיב, אמרו ליה למלאך המות: זיל עביד ליה רעותיה. אזל איתחזי ליה												◇
אחוי לי דוכתאי	א"ל: [רבי"ל]											◇
אמר ליה: לחיי.												◇
הב לי סכינך, דלמא מבעת לי באורחא	א"ל: [רבי"ל]											◇
יהבה ניהליה. כי מטא להתם, דלייה קא מחוי ליה, שוור נפל לההוא גיסא, נקטיה בקרנא דגלימיה, א"ל: בשבועתא דלא אתינא.												◇
אמר קודשא בריך הוא: אי איתשיל אשבועתא ניהדר, אי לא - לא ניהדר.												◇
אמר ליה: הב לי סכינאי, לא הוה קא יהיב ליה, נפקא בת קלא ואמרה ליה: הב ניהליה, דמיתבעא לברייאתא.												◇
מכריז עליהו קמיה: פנו מקום לבר ליואי, פנו מקום לבר ליואי. אזל אשכחיה לר' שמעון בן יוחאי דהוה יתיב על תלת עשר תכטקי פיזא, אמר ליה: את הוא בר ליואי? אמר ליה: הן. נראתה קשת בימך? אמר ליה: הן, אם כן אי אתה בר ליואי. ולא היא, דלא הואי מידי, אלא סבר: לא אחזיק טיבועתא לנפשי.												◇
רבי חנינא בר פפא שושביניה הוה, כי הוה קא ניהא נפשיה, אמרו ליה למלאך המות: זיל עביד ליה רעותיה. אזל לגביה ואיתחזי ליה	[רבי חנינא בר פפא]											◇
שבקי תלתין יום עד דנהדר תלמודאי, דאמרי: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו	אמר ליה: [רבי חנינא בר פפא]											◇
שבקיה. לבתר תלתין יומין אזל איתחזי ליה												◇
אחוי לי דוכתאי	אמר ליה: [רבי חנינא בר פפא]											◇
א"ל: לחיי.												◇
הב לי סכינך, דלמא מבעת לי באורחא, אמר ליה: כחברך בעית למיעבד לי?	אמר ליה: [רבי חנינא בר פפא]											◇
אייתי ספר תורה וחזי, מי איכא מידי דכתיב ביה דלא קיימתי	אמר ליה: [רבי חנינא בר פפא]											◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמר ליה: מי איכרכת בבעלי ראתן ואיעסקת בתורה?												○	◇	עז:	
ואפילו הכי, כי נח נפשיה אפסיק ליה עמודא דנורא בין ידיה לעלמא, וגמירי, דלא מפסיק עמודא דנורא אלא לחד בדרא או לתרין בדרא.												○	◇	עז:	
עשה בשביל כבוד חכמים לא אשגח. עשה בשביל כבוד אביך לא אשגח. עשה בשביל כבוד עצמך איסתלק.	קרב לגביה רבי אלכסנדר, אמר:											○	◇	עז:	
לאפוקי ממאן דלא קיים	אביי:											■	◇	עז:	
לאפוקי ממר, דלא אית ליה מעקה לאיגריה.	אמר ליה רב אדא בר מתנא:											○		עז:	
ולא היא, מיהוה הוה, וההיא שעתא הוא דשדייה זיקא.												○		עז:	
מפני מה אין בעלי ראתן בבבל? מפני שאוכלין תרדין, ושותין שכר של הזימי.	רבי הנינא:												■	◇	עז:
מפני מה אין מצורעין בבבל? מפני שאוכלין תרדין, ושותין שכר, ורוחצין במי פרת.	רבי יוחנן:												■	◇	עז:
הדרן עלך המדיר את אשתו															